

FERDINAND KULMER

GALERIJA FORUM

CENTAR ZA KULTURU I INFORMACIJE
ZAGREBA, TESLINA 16

FERDINAND KULMER

---

slike

GALERIJA FORUM

CENTAR ZA KULTURU I INFORMACIJE
ZAGREBA, TESLINA 16

od 18. 2 – 9. 3. 1982.

Kad je u ovoj istoj galeriji prije tri godine Ferdinand Kulmer pokazao slike nastale između 1975. i 1979. godine, pobudio je nemalo zanimanje. I kritika i posjetioci bili su najviše zaokupljeni činjenicom da umjetnik radi drugačije nego dotada. Mr. lje, točnije tragovi drippinga u potpunosti su iščezli, a površine platna bile su prekrivene cik-cak potezima. Ti su potezi tvorili jasno uočljive znakove koji su u svojem prostiranju po plohi isključivali slučaj. Štoviše, lako je bilo zamijetiti kako grupiranjem znakova iskravaju figure. I ponovno se počelo govoriti o figurativnom-nefigurativnom, o dobro poznatoj polarizaciji koja je u ovoj sredini imala neko značenje pedesetih godina, a koja je šezdesetih postala nalik novcu izvan optičaja. Figure koje su se razaznavale na novim Kulmerovim slikama imale su malo zajedničkog s figurativnim slikarstvom, one se nisu odnosile na predmetni svijet, nego su poticale iz svijeta znakova. Površina slike bila je, naime, prekrivena nekad gušćim, nekad rjeđim nizovima cik-cak poteza različitih kromatskih svojstava. Moglo se tako vidjeti slojevanje ploha koje su iz dubine nadirale prema van. Vanjski je sloj bio prekriven oštro lomljenim širokim linijama koje su istezanjem naznačivale obrise figure. Te su se linije isticale kako kromatskim, tako i dimenzionalnim osobinama. Bile su jasne i optički veoma aktivne kromatske osnove, a predstavljale su modificiran i neobično uvećan osnovni znak koji je prerastao u raster slikanog polja. Točnije rečeno, ti dominirajući elementi označavali su kompozicijsku shemu. Osnovni cik-cak, odnosno u obliku slova „V“ znakovi ispunjavali su međuprostore i čitavu sliku činili optički veoma živom.

Ljudske i životinjske figure koje su nicala iz ovako sistematiziranog znakovnog i kromatskog repertoara bile su prije slučajne nego unaprijed smišljene. Stoga su i diskusije o „povratku“ na figurativni jezik bile zaista bespredmetne. Slike što ih Ferdinand Kulmer danas pokazuje, a koje su odreda novijeg datuma, možemo

promatrati u kontekstu ranijih njegovih djela. One u stanovitoj mjeri prenose postupak usklađivanja figure predočene konturom i manjih cik-cak, odnosno „V“ znakova. Međutim, nazočnost figure danas je mnogo uočljivija dok su znakovi usitnjeni, a površinu ritmiziraju samo fragmentarno. Isto tako valja upozoriti da je i repertoar figura drugačiji. Mit-ski likovi, anegdotalnost, pseudo-sirovost kao i zamjetna količina ironije upozoravaju na aktualnu problematiku „nove slike“. I dok je na djelima izloženim prije tri godine figura izranjala na površinu iz gustog spleta pravilno ritmiziranih poteza, ona sada u punom smislu dominira kadrom. Briga za formalnu dotjeranost slike postaje sve labavija, a umjetnik se svjesno poigrava s normama „lije-pog“ slikanja. Superiornost u odnosu na metier, te određena sofisticiranost ne mogu mimoći pažnji promatrača. Karakterističan slikarev rukopis prerasta u ploš-nine, a figura postaje zaštitnim znakom slike.

Sve to znači da se novi radovi Ferdinanda Kulmera približavaju današnjem duhu, današnjem manirističkom stadiju slike kojega neki nazivaju „neo-ekspresionizam“, „neofovizam“, „loše slikarstvo“ („bad painting“) itd., iz vlastitih korijena koji sežu u razdoblje oko 1975. godine.

Zvonko Maković

Ferdinand Kulmer's paintings created between 1975 and 1979, which were exhibited in this same gallery three years ago, had provoked considerable interest. Both the public and critics were mainly preoccupied with the fact that the artist had changed his methods. There were no more blots, or, to be more precise, traces of dripping; the canvases were covered with series of zig-zag strokes. These strokes formed distinct signs, which spreaded over the surface of the canvas excluded the possibility of being accidental. What is more, it was easily discernable that the grouping of signs led to the emergence of figures. This renewed discussions on the subject of representational and non-representational art, the familiar polarization which had some meaning in our milieu during the fifties, but which had during the sixties become something akin to a currency which had been withdrawn from circulation. The figures which could be discerned in Kulmer's new paintings had little in common with representational art: they did not refer to the material world, their origin was in the world of signs. The surfaces of the paintings were covered with what were at some places denser, and at other places less dense sequences of zig-zag strokes with different chromatic qualities. One could thus see the layering of the planes pushing themselves up from the depth of the canvas. The outer layer was covered with broad, sharply broken lines whose extension marked the contours of the figure. The lines were distinguished not only by chromatic, but also dimensional characteristics. They were based on a clear and optically very active element; they represented a modified and extraordinarily magnified basic sign which has developed into the lattice structure of the painting. To be more precise: these domineering elements signified the compositional pattern. The basic zig-zag signs and „V“ shaped signs had filled the interstices and made the whole painting optically active. Human and animal figures sprouting from the range of signs and colours thus

systematized were actually of an accidental, not of an intentional nature. Therefore discussions about his „come back“ to the figurative expression were wholly without foundation. Ferdinand Kulmer's recent paintings could be then viewed and considered in the light of his earlier work. In a sense, the paintings transfer the procedure of harmonizing the figure shaped by the contours and the smaller zig-zag and „V“ patterns. However, the presence of the figure is more distinct in the newer works, whereas the signs are broken up into smaller units and their rhythmic effect on the surface is fragmentary. One can also discern that the range of the figures is quite different. The mythical figures, the anecdotal elements, the pseudo-ravness and the distinct irony point to the current field of problems raised by the „new image“. Whereas in the works exhibited three years ago the figure sprang to the surface from a dense mesh of ordered rhythmical strokes, it now indeed dominates the picture. The aspiration for formal perfection of the painting has become all the more pushed into the background and the artist consciously toys with the norms of „fine“ painting. The observer can easily discern the superiority of the craftsmanship and a certain sophistication. The artist's characteristic handwriting has been transformed into planes and the figure becomes the trade mark, the distinguishing feature of the painting.

All this implies that Ferdinand Kulmer's new works have come closer to the contemporary spirit, the contemporary mannerist stage of painting, termed by some as „neo-expressionism“, „neo-fauvism“, „bad painting“, and do on — the stage whose roots in Kulmer's works derive from the period from around 1975.

Zvonko Maković

Slikarstvo Ferdinanda Kulmera posjeduje kvalitet promijenjivosti i svojstva neponovljivosti. Pod ovom neponovljivošću mislimo na zalog vlastitosti koji signalizira svoju ljudsku poziciju i verificira svoju slikarsku egzistenciju. Svaka je promjena njegovog likovnog govora vodila uvijek novu bitku za opstanak, odričući se zasluga koje mu već osiguravaju ugledno mjesto u kontekstu poslijeratnog hrvatskog slikarstva.

Tvrdnja Z. Rusa da Kulmer nije slikao afektima nego bojom pokazala se iz ove ritmički raspjevane kolorističke slobode, gotovo proročanskom. Stoga je i njegovo djelo koloristički i senzitivno bogatije nego što bi to moglo biti usudima afekata koji srodno djeluju — isuviše snažno ili isuviše nježno. No, vrline se nove Kulmerove slike zahvaljuju koliko kolorističkom bogatstvu toliko i drugim modalitetima interpretativne i ikoničke slobode. Ovdje govorimo o mjenama koje, hegelijanski kazano, prizivaju u svijest najviše interese duha.

A ti se interesi objavljuju trubama iz Pegazovih vrtova, iz bujnih vegetacija Edenskih snova ili Hesperida i Tirnanogua — vrtova u kojima se harmonično pomiruju civilizacijske krajnosti i sve sinteze zapamćenog iskustva. Povijesni stilovi i novi duh, patina vremena i trajna bjelina kamena, srednjovjekovna imaginacija i istočnjački spokoj, orijentalni, primitivni, arhajski znameniti u rasponu od sfingi do automobila, od mitskih grifona do pitomih mački, od nimfi do „bikini-ljepotica“, od letećih genija do arhajskih ratnika i novovjekovnih idioma.

U djelima iz 1980 i 1981 godine (kolika je brzina mijenja!) zamjetljiva je bila dvostruka slojevitost Kulmerove slike: p o d l o g a natopljena discipliniranom mozaikalnom armaturom znakova (V, Z, A, N) i dominirajući i eksplicitno jasan z n a k (glava, žena, životinja). Unutar se crvenih, žutih, plavih koloristički i ka-

ligrafski moćnih tragova naglašavao znak što je carevao prizorom i uvlačio sav graditeljski trud u polje neke figurativne abecede. U drugim se djelima lirskim učinkom podvlačila kvalitetivno nova dimenzija stare lekcije o divizionizmu, svjetlom i pejzažnom transponiranju prizora. Upozoravamo na još jednu dimenziju Kulmerove slike: na dosjetku. Unutar se ponavljane konstitutivne konstante (npr. znak „V“) umetala točka koja je vršila obrat ka figurativnim aluzijama. Ovo nije sitničavo veličanje, jedne naizgled nevine pojedinosti premda se na njoj mogu graditi zaključci Kulmerove lucidnosti, duhovitosti i interpretativne proizvoljnosti, kod koje humorni element nije lako zanemariv (srodno kao kod npr. J. Miroa). Unutar se dakle jednog apstraktnog i konstitutivnog reda znakova umeće „sitnica“ koja od graditeljski jasne čestice stvara pokretljive i živahne jedinice.

U novijim djelima podloga je izgubila tu ozbiljnost graditeljske armature. Ona se aktivnije uključuje u igru znakova. Ona postaje koloristički neujednačena i sudjeluje u ritmu polikromatskih struktura. Dva su se sloja slike ovdje pomirila. Ona nalaze suglasje i iste zadatke u novim začaranim i harmoničnim Kulmerovim vrtovima.

Bliskost sa najnovijim i aktualnim slikarskim traženjima koja je pojmom transvanguardie prilično uznemirila i ovostrane duhove, ne zahtjeva nikakva preciznija određenja. Ona je ovdje od sekundarne važnosti. Kulmerovo je djelo trag posebne egzistencije promjenjive do granice vlastitog bića — vlastite kože. Podudarnosti sa trendom može biti samo pitanje vidika, ne i bila.

Ferdinand Kulmer je jedan od onih duhova što najrječitije demistificiraju nacizam jedne raširene prakse zaštitnih znakova. On je vedri duh mladosti što se nikada ne stidi novog početka — novog iskustva i kušnje. On je svojevrsni rušitelj „stila“

(vlastitog i općeg) — jedne jedine slike o licu što se koči kao pogrebna maska načeta besmrtnošću i bliskim obećanjima mramorne biste. On je rušitelj „dosljednosti“ upravo doslijednošću promjena i sposobnošću duha da lica prepozna kao svoja i da se sva lica prepoznaju u njemu. On je neosporno najvitalniji mladić među vremešnim čuvarima relikvija.

Ive Šimat Banov

The paintings of Ferdinand Kulmer embody both the quality of mutability and the characteristics of uniqueness. This uniqueness refers to the pledge of singularity which signals its human position and verifies its existence within painting. Every change of his plastic expression has always been engaged in a new struggle for survival, renouncing the merits which had already assured him a distinguished position in the context of postwar Croatian painting.

The Z. Rus's claim that Kulmer's painting is not emotional but colour borne has come out of this rhythmically sounding liberation of colour as almost prophetic. His work is thus colouristically and sensitively richer than it could ever be through the predestinated emotional streaming along similar lines, whose effect could be either too gentle or too strong. However, the virtues of Kulmer's new paintings are not only due to their colouristic repleteness but also to other modes of interpretative and iconic freedom. We are here referring to changes, which, in the Hegelian sense, invoke into consciousness the highest interests of the spirit.

These interests are voiced through the call of trumpets from the gardens of Pegasus, from the exuberant vegetation of dreams of the Eden, or the garden of the Hesperides and Tirnanog: gardens in which the extremes of civilization and all the syntheses of remembered experience are harmoniously reconciled. The historical styles and the new spirit, the patina of the ages and the permanent whiteness of stone, the mediaeval imagination and the serenity of the East, oriental, primitive, archaic symbols which range from the sphynx to the automobile, from the griffin to tamed cats, from nymphs to „bikini beauties“, from flying genii to archaic warriors and to the idioms of the modern world.

In the works created in 1980 and 1981 (how quickly the changes come!) we can discern the double layering in Kulmer's paintings: the base layer infused with a mosaic-like disciplined structure of signs (V, Z, π , N) and the domineering and explicit sign (a head, a woman, an animal). Within red, yellow, and blue colouristically and calligraphically potent traces emphasis is placed on the sign which reigns over the scene and draws the entire creative effort into the field of a form of representational alphabet. In other works the lyric effect emphasizes a qualitatively new dimension in the old lesson on divisionism, light and landscape transposition of the scene. We would like to point out another dimension of Kulmer's painting: its witticism. Within a recreated constitute constant (e.g., the sign „V“) we find an interjected point which brings forth a turn to representational allusions. This is not a meticulous glorification of what seems to be an innocent detail, although one can use it in order to draw conclusions about Kulmer's lucidity, wit, and interpretative arbitrariness where it is difficult to disregard the element of humour (we find a similar instance in the case of J. Miro). Consequently, the „unimportant detail“ interjected in an abstract and constitutive order of signs transforms constructively clear particles into restless, vivacious units.

In the more recent works the base layer has lost this seriousness of the constructive structure; it takes a more active part in the interplay of the signs. It becomes colouristically unbalanced and participates in the rhythm of polychromatic structures. Two layers of the painting have thus been reconciled. They find harmony and are faced with the same tasks in Kulmer's new enchanting and harmonious gardens.

The closeness with the most recent current exploration within painting, which had through the label of the transavant-

garde caused quite a stir, needs no detailed definition. Here it is of secondary significance. Kulmer's work represents the traces of a special existence subject to change even to the limits of his very being — his very life. The congruity with the trend can only be a question of perspective, not of essence.

Ferdinand Kulmer is one of those minds that most vividly reveal the mystification of the narcissism of the widespread practice of trade marks — distinguishing features. He is the lively spirit of youth which is never ashamed of making a fresh start — of a new experience and of new tests. He is in a sense a destroyer of „style“ (of his own style and style in general) — of only one image of a face that is frozen like a death mask broached by immortality and the promise of a marble bust in the hall of fame. He is a destroyer of „consistency“ by virtue of his consistency of change and the capacity of the spirit to recognize all faces as his own, and so that all faces might recognize themselves in him. He is, without doubt, the most vivacious youth among the aged keepers of relics.

Ive Šimat Banov

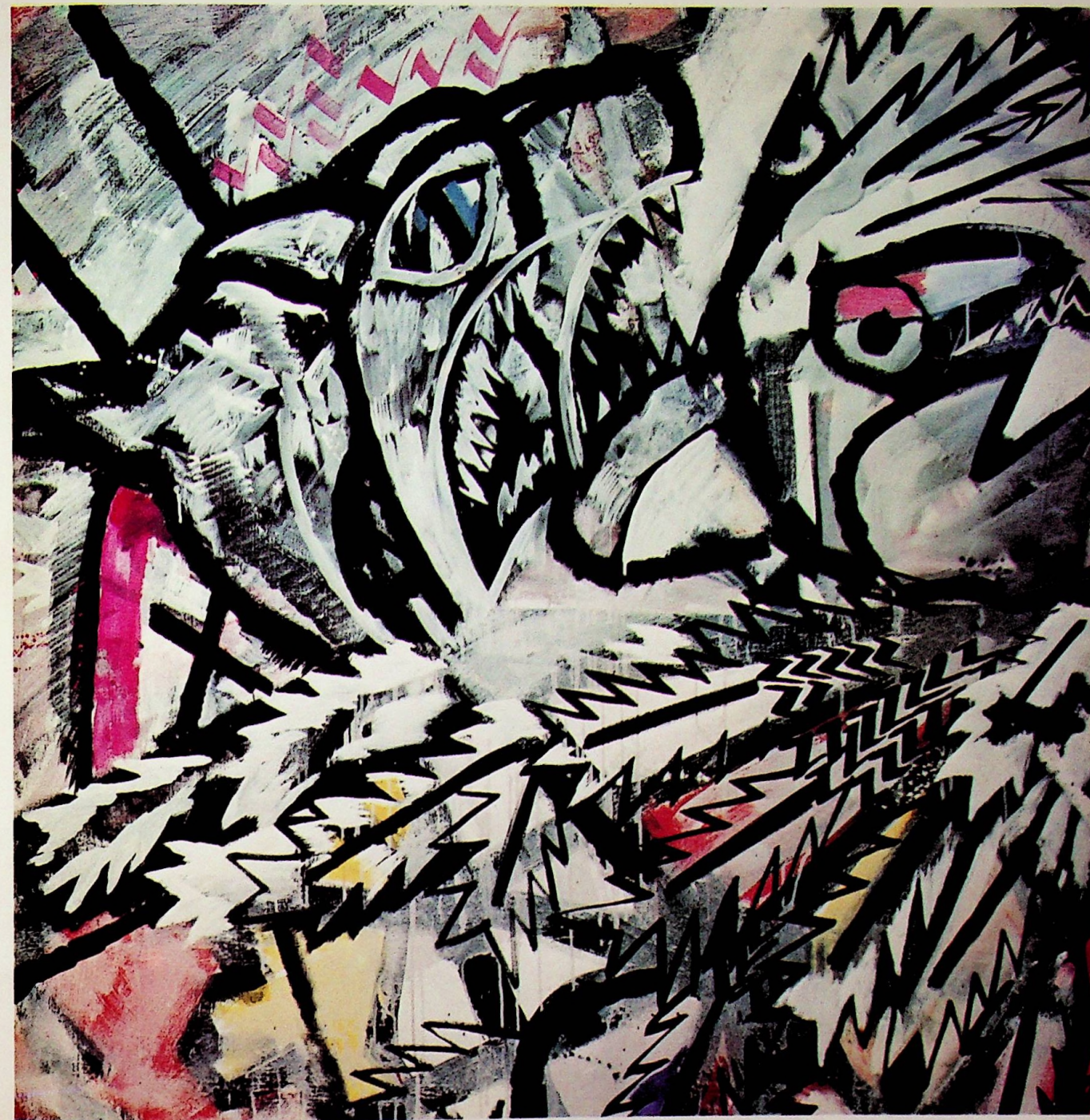

KOLEKTIVNE IZLOŽBE
GROUP EXHIBITIONS

1953. — ZAGREB, Izložba ULUH-a
1954. — ZAGREB, Izložba Majstorske radionice slikara Krste Hegedušića
1955. — OPATIJA, Izložba Majstorske radionice slikara Krste Hegedušića
1956. — BEOGRAD, Grupa petorice (Dogan, K. Hegedušić, Kalina, Perić, Kujundžić)
— OPATIJA, Izložba Majstorske radionice slikara Krste Hegedušića
1957. — COVENTRY, MANCHSTER, Suvremeno jugoslovensko slikarstvo
— OSLO, Izložba suvremene jugoslavenske umjetnosti
— NEW DELHI, Moderno jugoslavensko slikarstvo
— ZAGREB, Grupa MART
— LJUBLJANA, III Međunarodna izložba grafike
— ERLANGEN, Suvremena umjetnost Hrvatske
— OPATIJA, Izložba Majstorske radionice slikara Krste Hegedušića
1958. — BEOGRAD, Grupa MART
— LJUBLJANA, Izložba Majstorske radionice slikara Krste Hegedušića
— SARAJEVO, Grupa MART
1959. — COLUMBIA, New Painting from Yugoslavia
— PARIS, Suvremena jugoslavenska umjetnost, Galerie Crenze
— VENEZIA, Izložba jugoslavenske grafike
1960. — ZAGREB, I Zagrebačka izložba grafike
— CAMBRIDGE, WASHINGTON MINEAPOLIS, ST LOUIS, PORTLAND, COLORADO SPRINGS, SAN FRANCISCO, Novo slikarstvo iz Jugoslavije
1961. — ZAGREB, 60 godina slikarstva i skulpture u Hrvatskoj
— WIESBADEN, BRAUNSCHWEIG, ESSEN, AACHEN, KARLSRUHE, Nova jugoslavenska umjetnost
— LONDON, TATE GALLERY, BRIGHTON, Suvremeno jugoslavensko slikarstvo i kiparstvo
— ZAGREB, Slikarstvo — skulptura 61
— LOUISVILLE, UTICA, Novo slikarstvo iz Jugoslavije
— PARIS, Suvremeno jugoslavensko slikarstvo, Musee d'art Moderne
— BEOGRAD, I Trijenale jugoslavenske likovne umjetnosti
— BEC, GRAZ, Grupa MART
— DUBROVNIK, Izložba Majstorske radionice slikara Krste Hegedušića
1962. — STOCKHOLM, Suvremena jugoslavenska umjetnost
— LONDON, Selected Hundred of 1962, Dryan Galleries
— ZAGREB, III Zagrebačka izložba jugoslavenske grafike
— RIM, BARI, Suvremena jugoslavenska umjetnost
— SCHIEDAM, HARLEM, BREDA, Grupa MART
— ATENA, Jugoslavenska suvremena umjetnost
1963. — TUNIS, KAIRO, Jugoslavensko slikarstvo
— SOMBOR, III Likovna jesen
1965. — SCHLOSS, EGGENBERG, GRAZ, Trigon
— ZAGREB, I Zagrebački salon
1966. — SOMBOR, VI Likovna jesen
— POREČ, VI Annale
— LJUBLJANA, Izložba DŽAMONJA, KULMER, LUKETIĆ MURTIĆ, PRICA, RUŽIĆ
— ZADAR, IV Plavi salon
— EISENSTADT, Moderna hrvatska umjetnost
— DUBROVNIK, Izložba Majstorske radionice slikara Krste Hegedušića
— ALEKSANDRIJA, VI Mediteranski biennale
— ZAGREB, II Zagrebački salon
1967. — MONTREAL, EXPO 67
— BEOGRAD, Grupa MART
— BEOGRAD, III Trijenale likovnih umjetnosti Jugoslavije
— BEOGRAD, SARAJEVO, DUBROVNIK, LJUBLJANA, ZAGREB, Suvremena hrvatske umjetnost — poslijeratno razdoblje
1968. — ZAGREB, I Zagrebačka izložba jugoslavenskog crteža
— PARIS, Salon des Comparaisons
— ZAGREB, III Zagrebački salon
— SOMBOR, VIII Likovna jesen (Antologija jugoslavenskog slikarstva sedme decenije)
— CARACAS, Pintura Yugoslavia del Taller Hegedušić
1969. — ZAGREB, II Zagrebačka izložba crteža
— ZAGREB, IV Zagrebački salon
— MILANO, Espaces Abstraites
— BOLOGNA, Suvremena zagrebačka umjetnost
— PARIS, Salon de Mai
— BEOGRAD, Majski salon
1970. — NEW YORK, Izložba Galerije Forum
— NICE, Suvremena jugoslavenska umjetnost
— FIRENZE, Izložba hrvatskih umjetnika
— RIJEKA, II Međunarodna izložba originalnog crteža
— POREČ, X Annale
— SOMBOR, X Likovna jesen
— BEOGRAD, IV Trijenale likovnih umjetnosti Jugoslavije
1971. — LJUBLJANA, Izložba Galerije Forum
— DUBROVNIK, Izložba Galerije Forum
— CHICAGO, Izložba Galerije Forum
— ZAGREB, VI Zagrebački salon
— NOVA GRADIŠKA, Izložba likovne kolonije Strmac
— SOMBOR, XI Likovna jesen
1972. — MILANO, Espaces Abstraites II
— PARIS, Espaces autres
— BRNO, PRAG, Suvremeno jugoslavensko slikarstvo
— PORDENONE, Izložba Galerije Forum (Arte Croata)
— ZAGREB, VII Zagrebački salon
— RIJEKA, III Međunarodna izložba originalnog crteža
— NOVA GRADIŠKA, Likovna kolonija Strmac
— POREČ, XII Annale
— SZEKESFEHERVAR, Suvremeno hrvatsko slikarstvo
— SOMBOR, XII Likovna jesen
1973. — TOULOUSE, Grupe V
— VUKOVAR, Suvremeno jugoslavensko slikarstvo

- BUDIMPEŠTA, Suvremeno jugoslavensko slikarstvo
- ZAGREB, VIII Zagrebački salon
- DUBROVNIK, CETINJE, ZAGREB, Tri teme iz suvremene hrvatske umjetnosti
- COVENTRY, Suvremeno jugoslavensko slikarstvo i kiparstvo
- SOMBOR, XII Likovna jesen (Starija i srednja generacija)
- 1974. – ZAGREB, Likovne teme danas
- NOVA GRADIŠKA, ZAGREB, Dogan i Kulmer (Scenografske i kostimografske skice za film SELJAČKA BUNA)
- ZADAR, VIII Plavi salon
- FRANKFURT, LEVERKUSEN, Suvremeno jugoslavensko slikarstvo
- SKOPJE, 100 djela suvremene hrvatske umjetnosti
- 1975. – OSIJEK, Likovna kolonija Strmac
- MEXICO CITY, GVADALAJARA, Suvremeno jugoslavensko slikarstvo
- SARAJEVO, VII Izložba SLUJ-a
- BANJA LUKA, VI Jeseni salon
- ZAGREB, Novosti iz suvremene hrvatske likovne umjetnosti
- 1976. – ZAGREB, III postav recentne hrvatske likovne umjetnosti
- SAN LUIS POTOSI, Suvremeno jugoslavensko slikarstvo
- SOMBOR, XVI Likovna jesen (Starija i srednja generacija)
- 1977. – HVAR, Galerija „Na bankete“
- ZAGREB, Zagrebački salon
- FREDRIKSTADT, HAMERFEST, TROMSO, Norveška, 8 jugoslavenskih umjetnika (članovi Galerije Forum)
- 1978. – SARAJEVO, BEOGRAD, Izložba suvremene jugoslavenske umjetnosti u organizaciji AICA
- 1978. – LABIN, KOPER, POREČ, PAZIN, Izložba članova Galerije Forum
- ČAČAK, X Memorijal Nađežde Petrović
- NEW YORK, IIIrd annual salon of YAVA – 1
- NOVA GRADIŠKA, Strmac 1978.
- NOVI SAD, Jesenja postava Galerije likovnih umjetnosti, poklon zbirka Rajka Mamuzića
- 1979. – PARIS, Galerie d'art international
- 1980. – LE TOUQUET, Biennale – Arts et Papier
- PARIS, Galerie d'art international
- PARIS, MIGAME
- LOS ANGELES, ART Expo West
- BEOGRAD, Muzej savremene umjetnosti, Slikarstvo 6. decenije
- NOVA GRADIŠKA, Izložba Likovne kolonije Strmac
- 1981. – ZAGREB, XVI Zagrebački salon
- NOVI SAD, Jugoslavensko slikarstvo
- MILANO, Palazzo Bagatti Valsecchi, Dani hrvatske kulture u Lombardiji
- ZAGREB, Moderna galerija, Apstraktne tendencije u hrvatskom slikarstvu
- ZAGREB, Galerija Doma JNA, Enformel
- PRIŠTINA, Umjetnici Galerije Forum, Arteve
- 1981/1982. – KOPAR, Galerija „Loža“, Nova slika: 80 (Primjeri iz suvremenog hrvatskog slikarstva)
- 1982. – ZAGREB, Galerija „Školska knjiga“, Umjetnici Galerije Forum

VELIKO KRIŽANJE (detalj) 1981.

BIOGRAFIJA

1925. rođen 29. siječnja u Cap Martinu, Francuska
- 1942–45. studira slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Budimpešti (prof. R. Burghardt)
- 1945–48. studij nastavlja na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu (profesori O. Mujadžić, A. Mezdjić, Lj. Babić, Đ. Tiljak, J. Miše, V. Filakovac)
- 1948–50. polazi specijalnu slikarsku školu prof. Đure Tiljaka
- 1950–57. suradnik je Majstorske radionice slikara Krste Hegedušića
1957. pristupa grupi MART
1961. postaje asistent prof. Krste Hegedušića na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, zatim docent, te redovni profesor

ADRESA: Jezuitski trg 1
41000 Zagreb
tel. 577–300

BIOGRAPHY

- 1925 born on 29 January in Cap Martin, France
- 1924–45 studies painting at the Academy of Fine Arts in Budapest (prof. R. Burghardt)
- 1945–48 continues studies at the Academy of Fine Arts in Zagreb (professors O. Mujadžić, A. Mezdjić, Lj. Babić, Đ. Tiljak, J. Miše, V. Filakovac)
- 1948–50 attends specialized painting school (prof. Đuro Tiljak)
- 1950–57 works in Krsto Hegedušić's Master Workshop
- 1957 joins the group „MART“
- 1961 becomes assistant to prof. Krsto Hegedušić at the Academy of Fine Arts in Zagreb; thereafter becomes assistant professor, and then full professor

ADDRESS: Jezuitski trg 1
41000 Zagreb
tel. 577–300

SAMOSTALNE IZLOŽBE ONE MAN EXHIBITIONS

1961. — ZAGREB, Galerija suvremene umjetnosti
1963. — PARIZ, Galerie Creuze
1964. — PARIZ, Galerie Creuze
1969. — TORINO, International Center of Aesthetic research
- ZAGREB, Galerija Forum
1971. — SPLIT, Galerija Umjetnina
- PARIZ, Galerie de la Chouette
1972. — OSIJEK, Galerija likovnih umjetnosti
1973. — VINKOVCI, Galerija slika
- MILANO, Galeria d'arte Cavour
1976. — ZAGREB, Moderna galerija
1977. — HVAR, Galerija „Na bankete“
1979. — ZAGREB, Galerija Forum
1980. — ČAKOVEC, Stari grad
- PARIZ, Galerie d'Art International
1981. — CHICAGO, International Art Corporation
- LE TOUQUET, Le Thalamer
- LE TOUQUET, Palais de l'Europe
1982. — ZAGREB, Galerija Forum

NAGRADE PRIZES

1966. Otkupna nagrada Kabineta grafike JAZU na II Trijenalu suvremenog jugoslavenskog crteža u Somboru
1969. Nagrada IV Zagrebačkog salona, Zagreb
1970. Nagrada grada Zagreba
1971. Otkupna nagrada na XI Likovnoj jeseni, Sombor
1972. Nagrada VII Zagrebačkog salona, Zagreb
1973. Nagrada JUGOLINIJE u Rijeci na III Međunarodnoj izložbi originalnog crteža, Rijeka
1981. Nagrada XVI Zagrebačkog salona, Zagreb

IZLOŽENI RADOVI – CATALOGUE

- PROMETEJ, 1980.
akrilik, 97x162 cm.
- PROMENADA, 1981.
akrilik, 97x162 cm.
- GRIFONSKI MUTANT I, 1981.
akrilik, 52x73 cm
- GRIFONSKI MUTANT II, 1981.
akrilik, 52x73 cm
- GRIFONSKI MUTANT III, 1981.
akrilik, 52x73 cm
- GRIFONSKI MUTANT IV, 1981.
akrilik, 52x73 cm
- SUSRET, 1981.
akrilik, 81x100 cm
- GRIFONSKA SVADA, 1981.
akrilik, 81x100 cm
- BIJESNI GRIFON, 1981.
akrilik, 65x100 cm
- MLETAČKA MAČKA I, 1981.
akrilik, 70x100 cm
- MLETAČKA MAČKA II, 1981.
akrilik, 70x100 cm
- GT, 1981.
akrilik, 195x260 cm
- MUTANTIMA PROLAZ ZABRANJEN, 1981.
akrilik, 195x260 cm
- VELIKI VAL, 1981.
akrilik, 195x260 cm
- VELIKO KRIŽANJE, 1981.
akrilik, 195x260 cm
- PEGAZOV VRT, 1981.
akrilik, 195x390 cm

1.

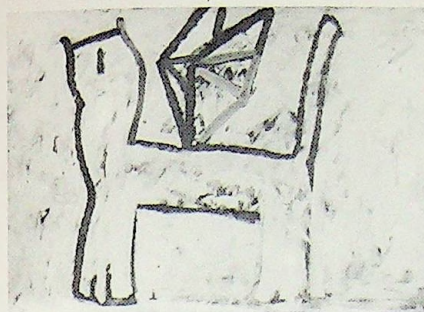
2.

3.

10.

11.

12.

4.

5.

6.

13.

14.

15.

7.

8.

9.

16.

ČLANOVI GALERIJE FORUM
MEMBERS OF THE FORUM GALLERY

KOSTA ANGELI RADOVANI
BELIZAR BAHORIĆ
JOSIP DIMINIĆ
IVO FRIŠČIĆ
RAUL GOLDONI
STANKO JANČIĆ
NIVES KAVURIĆ—KURTOVIĆ
EUGEN KOKOT
ANTE KUDUZ
FERDINAND KULMER
IVAN LOVRENČIĆ
DALIBOR PARAĆ
ŠIME PERIĆ
EDO MURTIĆ
ZLATKO PRICA
NIKOLA REISER
MARIJA UJEVIĆ—GALETOVIĆ
GORANKA MURTIĆ—VRUS

U GALERIJI FPRUM IZLAGALI SU
EXHIBITIONS IN THE FORUM GALLERY

FERDINAND KULMER
GIUSEPPE ZIGAINA
LAZAR VOZAREVIĆ
JOAN MIRO
NIKOLA REISER
EDO MURTIĆ
IVAN LOVRENČIĆ
ZLATKO PRICA
IVO ŠEBALJ
VASKO LIPOVAC
ANTE KUDUZ
ŠIME PERIĆ
ACHILLE PERILLI
OTON POSTRUŽNIK
EMILIO VEDOVA
FRANO ŠIMUNOVIĆ
KSENIJA KANTOCI
STEVO BINICKI
NIVES KAVURIĆ—KURTOVIĆ
RICHARD MORTENSEN
IVO FRIŠČIĆ
VIRGILIJE NEVJESTIĆ
MILIVOJE NIKOLAJEVIĆ
LOJZE SPACAL
TONI BENETTON
BOŠKO PETROVIĆ
JOVAN SOLDATOVIĆ
JOSIP DIMINIĆ
ANTE JAKIĆ
NIKOLA KOYDL
RAUL GOLDONI
PREDRAG NEŠKOVIĆ
DALIBOR PARAĆ
PETAR HADŽIBOŠKOV

BOGDAN BOGDANOVIĆ
ALBERT KINERT
MILE SKRAČIĆ
SPASE KUNOVSKI
BORO MITRIČESKI
FADIL VEJZOVIĆ
PIERO TARTICHIO
VLADIMIR STRAŽA
BELIZAR BAHORIĆ
BRANKO RUŽIĆ
GRAFIČARI IZ HAMBURGA
SUVREMENI UMJETNICI IZ SR MAKEDONIJE
MERSAD BERBER
MIODRAG B. PROTIĆ
STANKO JANČIĆ
ANTE KAŠTELANČIĆ
ROBERT RAUSCHENBERG
KOSTA ANGELI RADOVANI
OTO LOGO
GUALTIERO MOCENNI
LJUBOMIR KARINA
RATKO JANJIC—JOBO
STOJAN ČELIĆ
ISMAR MUJEZINOVIĆ
EUGEN KOKOT
ŽIVA KRAUS
MARIJA UJEVIĆ—GALEKOVIĆ
MAJA DOLENCIĆ—MALEŠEVIĆ
DRAGO TRŠAR
ANDREJ JEMEC
ELIZABETH FRANZHEIM
SUVREMENA UMJETNOST KOSOVA
JEAN MESSAGIER
TADEUSZ LAPINSKI
IVO KALINA

PERUŠKO BOGDANIĆ
BRANKO ČILIĆ
DALIBOR JELAVIĆ
KUZMA KOVAČIĆ
VATROSLAV KULIŠ
IGOR RONČEVIĆ
ANTUN BORIS ŠVALJEK
ZLATAN VRKLJAN

Izdavač
Published by
GALERIJA FORUM CENTRA ZA KULTURU
I INFORMACIJE, Zagreb, Testina 16 tel. 445-693

Za izdavača
For the publisher
DUŠKO PAVLOVIĆ

Urednik kataloga
Catalogue editor
VIŠNJA KNEZOCI

Predgovor
Preface
ZVONKO MAKOVIC
IVE SIMAT BANOVIĆ

Prijevod na engleski
Translation in to English
TOM PISK

Fotografije u boji
Photographies in colour
BRANIMIR BAKOVIĆ

Fotografije crno bijele
Photographies black-white
FERNINAND KULMER

Tehnički urednik
Technical syper vision
MIRNA KREŠIĆ

Likovna postava
Arrangement of exhibitis
VIŠNJA KNEZOCI
FERDINAND KULMER

Plakat
Poster design
IVICA STANČIN
FERDINAND KULMER

Tisak plakata
Printing of posters
ZELIMIR BAKOVIĆ

Tehnička postava izložbe
Technical layout
ZELIMIR MARTINJAK

Umnožavanje
Printed by
KREŠIMIR ŠTEFANOVIĆ

Naklada
Edition
500 komada